

NOWENNA DO OPATRZNOŚCI BOŻEJ

przed Świętem Dziękczynienia (29 maja – 6 czerwca 2026)
za wstawiennictwem bł. Józefa Stanka i bł. Bolesławy Lament

PIEŚŃ NA ROZPOCZĘCIE

Kto się w opiekę odda Panu swemu, a całym sercem szczerze ufa Jemu,
śmiało rzec może: Mam obrońcę Boga, nie przyjdzie na mnie żadna straszna trwoga.
Ciebie On z łowczych obieży wyzuje i w zaraźliwym powietrzu ratuje;
w cieniu swych skrzydeł zachowa cię wiecznie, pod Jego pióry uleżysz bezpiecznie.

MODLITWA NA KAŻDY DZIEŃ NOWENNY

P. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. **W.** Amen.

Opatrzności Boża, która wszystkim rządzisz i wszystkim kierujesz – *wierzę w Ciebie!*

Opatrzności Boża, która czuwasz i opiekujesz się każdym stworzeniem – *ufam Tobie!*

Opatrzności Boża, która jako Matka najtroskliwsza zaspakajasz na każdy dzień wszystkie potrzeby swych dzieci – *kocham Cię, uwielbiam Cię, powierzam się Tobie!*

Opatrzności Boża czuwaj nad nami!

Tobie Opatrzności Boża powierzamy tę nowennę w intencji...

DZIEŃ I

Chrzest – początek jedności i całkowitego oddania

Chrzest księcia Mieszka I z 966 roku to pierwszy, historyczny akt zawierzenia Opatrzności Bożej. To wtedy, u zarania naszych dziejów, weszliśmy w przestrzeń wiary, ucząc się, że cały świat, w którym żyjemy, poruszamy się i jesteśmy, jest w rękach Boga. Jako wspólnota narodowa zaczęliśmy odkrywać prawdę, że Stwórca nigdy nie wypuszcza nas ze swoich rąk, nie traci nas sprzed oczu i doskonale widzi plany naszego życia.

Ten chrzcielny fundament buduje się jednak tylko poprzez jedność i bezwarunkowe oddanie, o które tak gorliwie zabiegała błogosławiona Bolesława Lament. Przypomina nam ona dziś z całą mocą: „Strzeżmy się tylko miłości połowicznej, która daje Jezusowi serce po kawałku”. Oddać się Bogu – zarówno jako cały naród, jak i pojedynczy człowiek – to znaczy „oddać się bez zastrzeżeń i niepodzielnie, oddać swoją miłość, oddać ją całkowicie”. To właśnie z tej bezwarunkowej miłości rodzi się prawdziwa siła narodu i jedność, która według słów błogosławionej jest „raczej owocem cnoty, niż samą cnotą, raczej pociechą niż obowiązkiem”.

Tę samą postawę całkowitego zawierzenia, zakorzenioną w łasce chrztu, odnajdujemy w heroicznym życiu błogosławionego Józefa Stanka. W najciemniejszych momentach naszej najnowszej historii, naznaczonej dramatem II wojny światowej, nie tracił on ducha. W obliczu ogromnego zagrożenia całe swoje życie powierzył Bożej Opatrzności, mając głęboką pewność, że to Bóg kieruje losami świata.

Dziś, przygotowując się do Święta Dziękczynienia, prosimy o powrót do naszych duchowych korzeni. Niech w naszych rodzinach i w całej Ojczyźnie zapanuje jedność, a my sami miejmy odwagę składać nasze codzienne troski w ręce Boga, ufając Jego Świętej Opatrzności.

WEZWANIA

Maryjo, Królowo Polski, która od zarania dziejów prowadzisz nasz naród ku Twojemu Synowi

Święty Wojciechu, który przyniosłeś naszej ziemi światło Ewangelii i przypieczętowałeś je krwią męczeńską

Błogosławiona Bolesława, która na fundamencie chrztu zbudowałaś dzieło miłości pośród narodu pozbawionego wolności

Błogosławiony Józefie, który wiarę otrzymaną przy chrzcie zaniosłeś aż na miejsce swojej ofiary

} *módl się za nami.*

LITANIA DO BOŻEJ OPATRZNOŚCI, s. II

DZIEŃ 2

Wielkość w pokorze i Królestwo Boże

Złoty wiek polskiej historii i czasy dawnej Rzeczypospolitej to epoka potęgi, tolerancji i niespotykanej wolności. W tym bogactwie i rozwoju narodu Opatrzność Boża ukazywała nam, że prawdziwa wielkość nie leży jednak w ludzkiej sile, lecz w poddaniu się Bożej woli. Gdy człowiek zapomina o Bogu, jego wolność szybko przeradza się w samowolę.

Błogosławiona Bolesława Lament z mocą przypominała: „Chrystus żyje tylko tam, gdzie króluje; On jest z istoty swej Królem; żyje w nas w takim stopniu, w jakim opanował w nas wszystko, w jakim króluje nad naszymi władzami, w jakim rządzi naszymi czynami”. Tylko wtedy, gdy „myślimy tak jak On, działamy według Jego upodobania”, w naszym życiu osobistym i narodowym robi się miejsce dla prawdziwych pragnień Słowa Bożego.

Tę postawę pokory i poddania Królowi Wszechświata urzeczywistniał błogosławiony Józef Stanek. Uczył on swoim życiem, że „wiara to nie tylko wielkie gesty, ale przede wszystkim codzienna wierność w małych rzeczach”. Jego świadectwo pokazuje, że Bóg buduje wielkość narodu poprzez naszą codzienną, cichą wierność w obowiązkach.

Dziś, dziękując za dary wolności, prosimy Bożą Opatrzność: „Przyjdź Królestwo Twoje! Owładnij całkowicie moją myślą, uczuciem, słowem i działaniem”, aby Polska stawała się przestrzenią prawdziwej, wewnętrznej wolności.

WEZWANIA

Maryjo, Królowo Polski, która jesteś Matką wszystkich swoich dzieci
Święta Jadwigo Królowo, która otworzyłaś bramy wiary dla narodów
nieznających Chrystusa

Błogosławiona Bolesława, która w podzielonym świecie szukałaś tego,
co łączy, a nie tego, co dzieli

Błogosławiony Józefie, który służyłeś wszystkim bez względu na różnice

} *módl się za nami.*

LITANIA DO BOŻEJ OPATRZNOŚCI, s. II

DZIEŃ 3

Sanktuarium rodziny w nocy zaborów

Utrata niepodległości i bolesny czas zaborów to jedna z najciemniejszych kart naszej historii. Kiedy państwo polskie zniknęło z mapy Europy, zaborcy próbowali wyrwać z naszych serc wiarę i tożsamość. Opatrzność Boża sprawiła jednak, że duch narodu przetrwał w miejscu najświętszym – w polskiej rodzinie.

To właśnie o rodzinie błogosławiona Bolesława pisała najpiękniej: „Rodzina jest świątynią świątyni. Jeśli źródło życia narodowego jest zatrute, wówczas naród zginie i dlatego pragniemy zaszczyć w rodzinach wiarę i miłość Serca Bożego”. Zbawiciel nieustannie „upomina się o swoje miejsce w rodzinie” – miejsce zaszczytne jako Król, ale i poufne jako Przyjaciel. To właśnie przy domowych ołtarzykach, w ukryciu przed wzrokiem ciemnych, matki uczyły dzieci polskiej mowy i modlitwy.

Także błogosławiony Józef Stanek w swojej późniejszej posłudze doskonale rozumiał, że człowiek potrzebuje integralnego oparcia. Jako kapłan „nie tylko troszczył się o duchowe dobro swoich wiernych, ale również o ich potrzeby materialne”. Rozumiał, że miłość wyraża się nie tylko w modlitwie, ale także w czynach miłosierdzia.

W dobie współczesnych kryzysów, zawierzmy polskie rodziny Opatrzności. Prośmy, aby w naszych domach panowała zgoda, a Chrystus miał w nich swoje należne, królewskie miejsce.

WEZWANIA

Maryjo, Królowo Polski, która w Nazarecie wychowałaś Syna Bożego
i uczysz nas budować domy pełne wiary

Błogosławiony Edmundzie, który w dzieciach widziałeś nadzieję odrodzenia
i poświęciłeś im całe swoje życie

Błogosławiona Bolesławo, która Świętą Rodzinę z Nazaretu uczyniłaś
wzorem dla swoich siostr i dla wszystkich rodzin

Błogosławiony Józefie, który z rodzinnego domu wyniosłeś wiarę,
która nie zawiodła w godzinie próby

} *módl się za nami.*

LITANIA DO BOŻEJ OPATRZNOŚCI, s. II

DZIEŃ 4

Powstania narodowe – nadzieja w cierpieniu

Wiek XIX to czas zrywów narodowych. Polacy wielokrotnie przelewali krew, walcząc o wolność, która wydawała się nieosiągalna. Po ludzku patrząc, były to klęski, które niosły ból, zsyłki i śmierć. Jednak drogi Bożej Opatrzności są często dla nas nieznane, a pełny sens dramatu zła i grzechu zrozumiemy dopiero u kresu historii. Bóg dopuszcza doświadczenia, bo widzi dalej niż sięga nasze zaufanie.

Wobec pozornych klęsk, błogosławiona Bolesława zachęcała do niezłomnej nadziei: „Kto wierzy w Jego miłość ten zawsze zwycięża. Apostoł – podobnie jak cnota – nie zna prawdziwych klęsk i zawodów”. Przekonywała, że „prawdziwych klęsk nie zna nigdy”, a jeśli posiadziemy wielką wiarę, „trudności zamienią się w środki pomocnicze, a przeciwności staną się puklerzem obronnym”.

O takiej samej ufności świadczył błogosławiony Józef Stanek. Wiedział on, że w chwilach największego niebezpieczeństwa ludzkie siły są niewystarczające. Uczył, że lęk przed przyszłością można pokonać tylko wtedy, gdy złożymy nasze życie w ręce Boga, ufając, że On nas poprowadzi.

Złożmy dziś w ręce Bożej Opatrzności nasze osobiste porażki i zmagania. Prośmy o wiarę, która potrafi dostrzec sens nawet w najtrudniejszych doświadczeniach życiowych.

WEZWANIA

Maryjo, Królowo Polski, która jesteś blisko każdego, kto cierpi

Błogosławiony Stefanie Wincenty, który wszedłeś do baraków śmierci,
by nieść Boga umierającym

Błogosławiona Bolesławo, która przez całe życie szukałaś zapomnianych
i byłaś dla nich twarzą Bożej Opatrzności

Błogosławiony Józefie, który w godzinie próby zostałeś przy tych,
którzy nie mogli uciec

} *módl się za nami.*

LITANIA DO BOŻEJ OPATRZNOŚCI, s. II

DZIEŃ 5

Odrodzenie Ojczyzny – dar i zadanie

Rok 1918 przyniósł upragniony cud: Polska powróciła na mapy świata. Odzyskanie niepodległości to owoc ogromnego wysiłku, modlitwy i krwi wielu pokoleń, ale przede wszystkim bezcenny dar Opatrzności Bożej, która nie zapomniała o swoim ludzie. Zwycięska obrona Europy przed bolszewizmem w 1920 roku ugruntowała tę wolność, przypominając, że Bóg jest ostatecznym Władcą dziejów.

Wolność jest jednak zadaniem. Błogosławiony Józef Stanek głęboko rozumiał, czym jest służba narodowi. Był człowiekiem „głęboko oddanym swojej Ojczyźnie”. Pokazał swoim życiem, że „patriotyzm nie był tylko uczuciem, ale konkretną postawą i działaniem na rzecz dobra wspólnego, nawet za cenę własnego życia”. Dziś uczy nas on, że miłość do kraju to także modlitwa za tych, którzy nim rządzą i odpowiedzialność za jego losy.

Z kolei błogosławiona Bolesława Lament wskazywała na apostołski wymiar tej pracy, prosząc, byśmy stawali się „pełni cierpliwości, łagodności i miłosierdzia”. Podkreślała, by być „dobrymi, bardzo dobrymi względem wszystkich dusz bez wyjątku”, stanowiąc odbłask samego Zbawcy.

Dziękując za niepodległą Polskę, prosimy Opatrzność o ducha prawdziwego patriotyzmu, wyrażającego się w łagodności, rzetelnej pracy dla dobra wspólnego i wzajemnym miłosierdziu.

WEZWANIA

Maryjo, Królowo Polski, która przez wieki wierności doprowadziłaś swój naród do zmartwychwstania

Błogosławiony Ignacy, który w wolnej Polsce służyłeś biednym i opuszczonym, rozumiejąc, że wolność to zadanie

Błogosławiona Bolesława, która przeżyłaś narodziny niepodległości i jej utratę, a nie straciłaś ufności w Bożą Opatrzność

Błogosławiony Józefie, który wiarę i wolność otrzymane w darze oddałeś Bogu w godzinie ofiary – módl się za nami.

} módl się za nami.

LITANIA DO BOŻEJ OPATRZNOŚCI, s. II

DZIEŃ 6

Czas wojny i Powstania – heroizm i męstwo

Wybuch II wojny światowej i mroczne lata okupacji to czas niewyobrażalnego cierpienia. W tych godzinach grozy, a szczególnie w apokaliptycznym dramacie Powstania Warszawskiego, Opatrzność Boża objawiła swoją moc w sercach tysięcy Polaków, którzy nie zawahali się złożyć najwyższej ofiary z miłości do bliźnich i ojczyzny.

W tym piekle wojny heroizmem zajaśniał pallotyn, błogosławiony ksiądz Józef Stanek. W obliczu zagrożenia życia „nie cofnął się ani nie uciekał, lecz z odwagą stawiał czoła niebezpieczeństwu, wierząc, że jego życie jest w rękach Boga”. W momentach największego zagrożenia nie opuścił swoich obowiązków duszpasterskich. Jego męczeńska śmierć podczas Powstania Warszawskiego stała się niezwykłym świadectwem miłości Ojczyzny i głębokiej wiary, płynącej z całkowitego zaufania Bogu.

W obliczu krzyża narodu, przypominają się słowa błogosławionej Bolesławy Lament, która uczyła, że miłość Boga staje się autentyczna przez wynagrodzenie i współczucie: „wynagrodzenie staje się nieodłączną cechą doskonałej miłości. Nie możemy miłować Boga, jeśli Mu nie wynagradzamy za zniewagę wyrządzoną przez grzech”.

Boża Opatrzności, schronienie udręczonych i nadziejo grzeszników, napełnij nas dzisiaj odwagą i męstwem w obronie dobra, byśmy w chwilach próby, tak jak bł. Józef, zawierzili nasze życie Tobie.

WEZWANIA

Maryjo, Królowo Polski, która stałaś pod krzyżem Syna
i stoisz przy każdym krzyżu Twoich dzieci

Święty Maksymilianie, który w miejscu śmierci stałeś się
znakiem miłości silniejszej od nienawiści

Błogosławiona Bolesławo, która w cierpieniu i bezsilności
nie utraciłaś ufności w Bożą Opatrzność

Błogosławiony Józefie, który oddałeś życie za braci
w godzinie najcięższej próby

} *módl się za nami.*

LITANIA DO BOŻEJ OPATRZNOŚCI, s. II

DZIEŃ 7

Czasy komunizmu – walka o prawdę i duszę narodu

Lata po II wojnie światowej przyniosły nowe zniewolenie. System komunistyczny starał się systematycznie wyrugować Boga z przestrzeni publicznej, ze szkół, z serc Polaków. Był to czas próby sumień i walki o duszę narodu, w której oparciem stał się Kościół – niezłomny świadek prawdy.

W obronie prawdy kluczowe jest głębokie zakorzenienie w Bogu. Błogosławiona Bolesława Lament trafnie uczyła: „aby twoje głębokie przekonanie o prawdzie mogło zdobywać przekonanie innych, musi być oparte na głębokim życiu wewnętrznym”. Nauczała, że „tylko dusza, posiadająca w sobie głębokie życie Boże, może tego życia udzielać innym”, bo bez Ducha Świętego najpiękniejsze słowa nie odmieniają serc.

Niezłomność wobec antychrześcijańskich ideologii to powołanie każdego z nas. Uczył tego błogosławiony Józef Stanek, który w najcięższych czasach dla swojej generacji „był wiernym świadkiem Ewangelii”, a jego życie, słowa i czyny „zawsze były zgodne z nauką Chrystusa”. Kiedy wielu odwracało się od Boga, on pozostał w swojej posłudze niezłomny.

Prośmy Opatrzność Bożą, byśmy nie wstydzieli się Ewangelii i zawsze potrafili odważnie wyznawać naszą wiarę. Niech nasze wewnętrzne zjednoczenie z Chrystusem budzi nadzieję w otaczającym nas świecie.

WEZWANIA

Maryjo, Królowo Polski, która stałaś pod krzyżem
i uczysz nas przyjmować krzyż z wiarą

Błogosławiony Jerzy, który głosiłeś prawdę w czasach kłamstwa
i zapłaciłeś za nią życiem

Błogosławiona Bolesława, która w cichym cierpieniu choroby
złożyłaś Bogu ofiarę całego życia

Błogosławiony Józefie, który kapłaństwo dopełniłeś
męczeńską śmiercią na barykadach Warszawy

} *módl się za nami.*

LITANIA DO BOŻEJ OPATRZNOŚCI, s. II

DZIEŃ 8

Solidarność – siła jedności i miłosierdzia

Przebudzenie ducha narodu, symbolizowane przez ruch „Solidarność”, to jeden z najpiękniejszych przejawów działania Opatrzności w naszych dziejach. Walka o wolność, godność człowieka pracy i prawa ludzkie dokonała się nie siłą oręża, ale potęgą jedności, modlitwy i wzajemnego braterstwa.

O dar takiej jedności wołała całym swym sercem błogosławiona Bolesława Lament. Rozumiała ona doskonale, że „Serca zjednoczone miłością są jak naczynia wybrane, gotowe na przyjęcie łask niebieskich”. Przypominała, że jedność to nie tylko ludzki wysiłek, ale nade wszystko owoc cnoty i „rzecz więcej niebieska, niż ziemska”. Tylko naród zjednoczony, szukający pojednania nawet ze swymi przeciwnikami, jest w stanie budować nową przyszłość.

U podstaw tej jedności musi leżeć ofiarna miłość, o której świadczył błogosławiony Józef Stanek. Jako duszpasterz „nieustannie szukał sposobów, aby pomagać bliźnim – zarówno duchowo, jak i materialnie”. Jego ofiarność nie знаła granic, a serce zawsze pozostawało „otwarte na potrzeby innych”.

Dobry Boże, uproś nam łaskę solidarności. Niech w polskim narodzie zanikają podziały, a na ich miejsce rodzi się autentyczna troska o bliźniego i gotowość do niesienia mu pomocy na ciele i duszy.

WEZWANIA

Maryjo, Królowo Polski, która w czasach niewoli
byłaś Matką narodu pozbawionego wolności

Święty Zygmuncie Szczęsny, który na wygnaniu pozostałeś wierny
swojemu powołaniu i służyłeś zesłańcom daleko od ojczyzny

Błogosławiona Bolesławo, która w narodzie pozbawionym państwa
odnalazłaś Kościół jako dom, którego nikt nie może odebrać

Błogosławiony Józefie, który wiarę odziedziczoną od pokoleń
zaniósłeś na miejsce swojej ofiary

} *módl się za nami.*

LITANIA DO BOŻEJ OPATRZNOŚCI, s. II

DZIEŃ 9

Dziękczynienie – w cieniu Opatrzności

W naszej nowennie dochodzimy dziś do ukoronowania naszej narodowej i duchowej drogi – Święta Dziękczynienia. Gromadząc się w Świątyni Opatrzności Bożej, stanowiącej wypełnienie narodowego ślubu, spoglądamy na wieki naszej historii. Widzimy w niej bezkresną miłość Boga, wyprowadzającego nas z wszelkich niebezpieczeństw. „Szczęśliwy kogo Opatrzność Boska, ma w swej opiece niech się nie troska” – te słowa pieśni wybrzmiewają dziś z ogromną mocą.

Nasze narodowe dziękczynienie musi się wyrazić w osobistym zawierzeniu. Błogosławiony Józef Stanek w trudnościach uczył nas biblijnej mądrości: „Zaufaj Panu z całego swego serca i nie polegaj na swoim rozumie! Myśl o Nim na każdej drodze”. Jego postawa przypomina, że prawdziwa wdzięczność to oddanie swojego losu Bogu.

Błogosławiona Bolesława wtóruje mu w tym oddaniu, zapraszając nas do radykalnej miłości apostołskiej: „Stańmy się więc pochodnią gorejącą, która sama się wyniszcza, aby rozniecać wokoło Boski ogień miłości”. Przypomina, że Zbawiciel dokonuje cudów przez „dusze pokorne, jeśli one całkowicie są oddane”.

Opatrzności Boża, wychwalamy Twoje święte wyroki. Dziękujemy Ci za wolną Polskę, za wiarę naszych przodków i opiekę w dziejach narodu. Powierzamy Ci naszą przyszłość – czuwaj nad nami i prowadź drogą do chwały Twojego Królestwa.

WEZWANIA

Maryjo, Królowo Polski, która prowadzisz nasz naród ku Twojemu Synowi
i uczysz nas dziękować za wszystko

Święty Janie Pawle, który całe życie powierzałeś Opatrzności
i uczyłeś nas nie lękać się

Błogosławiona Bolesławo, która ufałaś Bogu w każdej chwili życia
i w godzinie śmierci

Błogosławiony Józefie, który oddałeś życie
w akcie najwyższej miłości i ufności

} *módl się za nami.*

LITANIA DO BOŻEJ OPATRZNOŚCI, s. II

LITANIA DO BOŻEJ OPATRZNOŚCI

(do prywatnego odmawiania)

Kyrie elejson. Chryste elejson. Kyrie elejson.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże – zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże – zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże – zmiłuj się nad nami.

Opatrzności Boża, godny celu miłości aniołów i ludzi – zmiłuj się nad nami.

Opatrzności Boża, nadziejo naszego zbawienia,

Opatrzności Boża, pociecho Kościoła pielgrzymującego,

Opatrzności Boża, drogo do Nieba,

Opatrzności Boża, wyprowadzająca z wszelkich niebezpieczeństw,

Opatrzności Boża, rozdzielająca łaski,

Opatrzności Boża, nieprzebrany skarbie wszelkiego dobra,

Opatrzności Boża, wspierająca sprawiedliwych,

Opatrzności Boża, nadziejo grzeszników,

Opatrzności Boża, ucieczko nieszczęśliwych,

Opatrzności Boża, pomocy we wszelkiej potrzebie,

Opatrzności Boża, ukojenie serc,

Opatrzności Boża, schronienie udręczonych,

Opatrzności Boża, skuteczny leku na wszelkie strapienia,

Opatrzności Boża, nasycenie zgłodniałych,

Opatrzności Boża, wsparcie ubogich,

Opatrzności Boża, podpora wdów i sierot,

Opatrzności Boża, boski przymiocie godny naszego uwielbienia,

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Jezu.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Jezu.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

K: Wychwalamy Panie, Twoją świętą Opatrzność.

W: I poddajemy się wszystkim Jej wyrokom.

Módlmy się: Panie, Ojcze wszechmogący i dobry, który przez swą Opatrzność prowadzisz nas i ochraniasz w każdej chwili naszego życia, naucz nas być zawsze posłusznymi Twojej woli, abysmy kiedyś mogli wielbić Cię i dzięki Ci składać bez końca zjednoczeni w chwale Twego Królestwa. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

K: Opatrzności Boża. **W:** Czuwaj nad nami

HYMN DO OPATRZNOŚCI BOŻEJ

1. Szczęśliwy kogo Opatrzność Boska, ma w swej opiece niech się nie troska:
W żadnym przypadku ten nie szkodzi, kogo Opatrzność Boska piastuje.
2. Nie tak miedziany mur jest bezpieczny ani diament tak trwało wieczny;
Jak kto przy Bogu łaskawym stoi, żadnych się nieszczęść niechaj nie boi.
3. Niechaj się na mnie i świat oburzy, niechaj me serce w żalach zanurzy;
Gdy tylko spojrzy niebieskie oko, wyjdę z tej toni pewnie wysoko.